

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації/ Розпорядження № 67-р від 17 січня 2018 року/Київ
2. Speedtest Global Index/Інтернет джерело: <https://www.speedtest.net/global-index>
- 3.Цифровізація бізнесу: як Україні встигнути за світовими брендами/ Інтернет джерело: <https://www.epravda.com.ua>

Підлужна О.Б., к.геогр.н.,
доцент кафедри економіки підприємства
Відокремлений підрозділ Національного
університету біоресурсів і природокористування
України «Бережанський агротехнічний інститут»,
м. Бережани, Тернопільська обл., Україна

ТУРИСТИЧНА ГАЛУЗЬ РЕГІОНУ: СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

З інтеграцією України у світовий економічний простір та виходом на міжнародний ринок туристичних послуг посилюється боротьба між суб'єктами господарювання, які пропонують туристичні послуги. Щоб забезпечити успіх на ринку, туристичне підприємство як і будь-яке інше, повинно прагнути до підвищення якості обслуговування, підвищення продуктивності праці, удосконалення форм організації обслуговування споживачів та помірність цін.

З метою прискорення темпів розвитку та зростання ефективності підприємств туристичної сфери, надання цій сфері пріоритетності, необхідно вирішити проблеми, які потребують невідкладної державної підтримки та регулювання.

Основними факторами, що стримують розвиток туристичної сфери в Україні є:

- нестабільність політичної ситуації в країні та наявність військового конфлікту на Сході;
- недоліки регіонального регулювання галузі туризму;
- недостатність рекламної інформації щодо України за кордоном;
- велике податкове навантаження, що є перешкодою для потенційних інвесторів у сферу туризму;
- недостатній рівень кваліфікації персоналу туристичної сфери;
- невелика кількість готелів, які відповідають світовим стандартам.

Однією з головних перешкод ефективного розвитку туристичної галузі в Україні протягом останніх років залишається слабка туристична інфраструктура [2].

Також важливою проблемою є технологічна відсталість галузі. В Україні практично не застосовуються туристичні технології, які в розвинених країнах стали повсякденними: електронні інформаційні довідники щодо готелів, транспортних маршрутів з переліком і зазначенням вартості послуг, які ними надаються. Однак останнім часом в сфері інформаційних технологій України спостерігається значне поживлення, тому слід активно використовувати цю можливість для наближення до виходу на світовий рівень обслуговування клієнтів [3].

Туристична галузь набуває все більшого значення для розвитку економіки та соціальної сфери у Тернопільській області. Необхідно відзначити що Тернопільщина є однією з найбагатших областей в Україні на пам'ятки історії, культури і старовини. Значним є рекреаційний ресурс краю в якого входять не лише сприятливі природно-кліматичні умови, а і потужні запаси мінеральних вод, лікувальні болота, торфи, синя глина інше що створює передумови для розвитку туріндустрії, при тому.

Розвиток в'їзного та внутрішнього туризму, екскурсійної діяльності має тенденцію до перетворення у важливий чинник підвищення якості життя в області, створення додаткових робочих місць, наповнення місцевого бюджету та підвищення авторитету області як на внутрішньому, так і на міжнародному туристичних ринках.

Протягом останніх років на Тернопільщині спостерігається позитивна тенденція до збільшення кількості обслугованих туристів і у зв'язку з цим зростання обсягів наданих туристичних послуг і платежів до бюджету.

Справді, історико-культурна спадщина, природні та людські ресурси, на які багатий Тернопільський край є сприятливими умовами для розвитку туристичної індустрії. Проте, цей потенціал не використовується туристами в достатній мірі, оскільки матеріально-технічна база туристично-рекреаційних об'єктів не відповідає сучасним вимогам і потребує значних капіталовкладень для переоснащення та модернізації. Перешкодами на шляху до перетворення туристичної сфери області у сучасну галузь економіки є: недостатній розвиток туристичної інфраструктури, зокрема, реконструкція та будівництво закладів розміщення туристів різних стандартів, відсутність індустрії відпочинку та розваг (за винятком м. Тернополя), не облаштовані місця короткочасного відпочинку туристів, незадовільний стан доріг, відсутність під'їздів до багатьох популярних туристичних об'єктів; незадовільний стан більшості пам'яток культурної спадщини, не розроблені дієві програми їх збереження та пристосування для потреб туристів; недостатня забезпеченість туристичної галузі висококваліфікованими спеціалістами, неефективна діяльність відповідних структур щодо забезпечення екологічної безпеки територій для розвитку рекреаційного бізнесу; не існує взаємодії місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо забезпечення розвитку рекреації у регіоні; відсутність системного рекламного та інформаційного забезпечення, а також лобювання потреб області на державному рівні. На заваді стоїть відсутність повноцінної регіональної політики розвитку туризму. Вкрай недостатньо використовується потенціал розвитку туризму в сільській місцевості як одного із чинників зменшення безробіття в селах. Низьким є рівень забезпеченості автомобільних доріг туристичною, сервісною та інформаційною структурою [1].

З огляду на зазначені обставини виникає невідкладна потреба у розробленні організаційно-економічного механізму програмної активізації туристичної діяльності на інноваційно-логістичних засадах. Тобто розробки комплексної програми, яка повинна стати концептуальною базою довгострокового розвитку туризму в області як високорентабельної галузі економіки, важливого засобу культурного та духовного виховання жителів та гостей області.

Список використаних джерел:

1. Андрушків Б.М., Стойко І.І., Мельник Л.М. Перспективи і механізм активізації розвитку туризму Тернопільщини (методи програмування туристичної діяльності як засіб її активізації). [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.455.1413&rep=rep1&type=pdf#page=9>
2. Гордієнко В. Туризм – рушій соціально-економічного розвитку країни [Електронний ресурс] // XIII Міжнародний економічний форум. 2013. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/gordienko.pdf.
3. Рябкова Т.А. Стан та перспективи розвитку туристичної галузі в Україні. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/4_2018/51.pdf

Подлевська А.А., студентка

Медведєв А.А., студент

Науковий керівник: Подлевська О.М.,
к.е.н., доцент Національний університет водного
господарства та природокористування
м. Рівне, Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ СУТІ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА АСПЕКТИ ЇЇ РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Постійний пошук нових шляхів здобування прибутку призвів до того, що успіх економіки в цілому став багато в чому залежати від нестандартності бізнесу, а також його здатності реагувати на швидко мінливе економічне середовище.

Креативна економіка стала одним з найважливіших напрямків інноваційного розвитку. Термін «креативність» може бути пояснений як творчий підхід до чого-небудь із залученням нових, раніше не використаних ідей.

У всьому світі про "креативну" економіку" говориться як про важливу і зростаючу частину глобальної економіки. Але орієнтовно двадцять років тому терміну "креативна економіка" і "творчі галузі" навіть не існувало. Звідки вони прийшли?

Джон Хокінс [1] вперше опублікував свої ідеї про творчість та інновації в 2001 році в своїй книзі "Творча економіка: як люди заробляють гроші з ідей". За словами Хокінса, термін "креативна економіка" відноситься до соціально-економічного потенціалу діяльності, яка торкається творчості, знань та інформації.

В основі творчої економіки лежать галузі, які знаходяться на перехресті мистецтва, культури, бізнесу та технологій, включаючи рекламу, архітектуру, мистецтво, дизайн, моду, кіно, відео, фотографії, музику, виконавську діяльність, видавничу діяльність, дослідження та розробки, програмне забезпечення, комп'ютерні ігри, електронне видання та телебачення, радіо.

Культурна індустрія тим часом зосереджується на зеленому туризмі, та спадщині, музеях та бібліотеках, хобі, спортивних заходах та заняттях на природі. Разом вони складають допоміжні підрозділи творчих галузей. Враховуючи, що креативні галузі забезпечують фінансову цінність, культурні індустрії набувають соціальної та емоційної цінності.

Насправді, "культурна індустрія" така ж стара, як людське суспільство.